

- eksamensbeviset godtgør en postgymnasial uddannelse på over tre år, eftersom det for at opnå et eksamensbevis som »farmacéutico hospitalario« er nødvendigt at være i besiddelse af en kandidateksamen som farmaceut, have fuldført den tilsvarende specialuddannelse og bestå en eksamen
 - det fremgår af eksamensbeviset, at indehaveren besidder de nødvendige kvalifikationer for at udøve erhvervet som »farmacéutico hospitalario« i Spanien.
2. På samme måde er erhvervet som »farmacéutico hospitalario« et »lovreguleret erhverv« i Spanien i direktiv 89/48/EØF's forstand.
 3. Rådets direktiv 85/433/EØF ⁽²⁾ af 16. september 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i farmaci samt om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten i forbindelse med visse former for virksomhed på det farmaceutiske område, finder ikke anvendelse på erhvervet som »farmacéutico hospitalario«.
 4. Følgelig var Kongeriget Spanien forpligtet til at gennemføre direktiv 89/48/EØF for så vidt angår erhvervet som »farmacéutico hospitalario«. Ved ikke at have truffet de herfor nødvendige foranstaltninger senest den 4. januar 1991, har Kongeriget Spanien tilsidesat sine forpligtelser i medfør af nævnte direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 37.

Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-40/07)

(2007/C 82/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning

på miljøet ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2001/42/EF udløb den 21. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 197, s. 30.

Sag anlagt den 2. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-45/07)

(2007/C 82/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson, M. Konstantinidis og F. Hoffmeister)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 10, 71 og artikel 80, stk. 2, i traktaten om oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab, idet Den Helleniske Republik den 18. marts 2005 har forelagt den internationale søfartsorganisation (IMO) et forslag vedrørende »Kontrol af foreneligheden af skibe og havnefaciliteter med kravene i kapitel XI-2 i SOLAS-konventionen og med ISPS-koden«.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen anfører, at Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 10, 71 og artikel 80, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskaber, idet den uden bemyndigelse hertil fra Fællesskabets side har forelagt den internationale søfartsorganisation et forslag vedrørende et spørgsmål, som henhører under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter ⁽¹⁾.

Kommissionen hævder, at Fællesskabet efter udstedelsen af forordning nr. 725/2004 har enekompetence med henblik på undertegnelse af internationale forpligtelser vedrørende maritim sikring. Medlemsstaterne er derfor ikke — medmindre de udtrykkeligt er bemyndiget hertil af Fællesskabet — beføjet til at forelægge deres nationale opfattelser for den internationale søfartsorganisation vedrørende spørgsmål, som henhører under Fællesskabets enekompetence.

(¹) EUT 2004 L 129, s. 6.

Sag anlagt den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-46/07)

(2007/C 82/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Pignatoro-Nolin og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 141 EF, idet den har opretholdt bestemmelser, hvorefter tjenestemænd opnår ret til alderspension på forskellige tidspunkter afhængigt af, om de er mænd eller kvinder.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at den pensionsordning, der administreres af INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) (landsdirektoratet for social sikring af tjenestemænd), udgør en særlig pensionsordning, der medfører forskelsbehandling i strid med artikel 141 EF, for så vidt som den fastsætter en almindelig pensionsalder for mænd på 65 år og for kvinder på 60 år.

Appel iværksat den 2. februar 2007 af Masdar (UK) Ltd til prøvelse af dom afsagt den 16. november 2006 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-333/03, Masdar (UK) Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Masdar (UK) Ltd (ved barristers A. Bentley og P. Green)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 16. november 2006 i sag T-333/03, Masdar (UK) Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ophæves i sin helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale
 - (i) 448 947,78 EUR, som appellanten havde nedlagt påstand om i sag T-333/03, eller subsidiært 249 314,35 EUR eller et beløb,
 - (ii) Domstolen måtte finde passende, samt renter heraf.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Appelgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at dommen afsagt af Retten i Første Instans bør ophæves af følgende årsager:

1. Retten har foretaget urigtig retsanvendelse ved at betegne appellanten som blot at have handlet i henhold til kontraktmæssige forpligtelser i forhold til Helmico, hvormed Retten frifandt Kommissionen for appellants påstand støttet på ugrundet berigelse og *negotiorum gestio*. Retten har herved ikke taget hensyn til appellants ret til at færdiggøre kontrakterne om underleverance den 2. oktober 1998.
2. Retten har, uanset om appellanten handlede i henhold til en kontraktmæssig forpligtelse over for Helmico, foretaget urigtig retsanvendelse, idet den ikke tog hensyn til dels (i) den omstændighed, at Kommissionen ikke var en almindelig kontraherende part, men i henhold til artikel 21 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (¹) havde bemyndigelse til at foretage tilbagesøgning, dels (ii) og hvordan denne bemyndigelse udøves af Kommissionen.